αριβάρω

αριβάρω, ρ. [<ιταλ. arrivare]. **1.** έρχομαι , φτάνω, καταφθάνω, εισβάλλω σε έναν χώρο, ιδίως απρόσκλητος και την κατάλληλη στιγμή: «μόλις σηκώθηκαν να τον δείρουν, αριβάρισε ο αδερφός του και τους διέλυσε». **2.** (για πλοία) φτάνω, καταπλέω: «ο στόλος αριβάρισε στο λιμάνι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας